

Arrest

nr. 87 403 van 11 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding,
de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chileense nationaliteit te zijn, op 4 april 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 22 februari 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 april 2012 met refertenummer X.

Gezien het tussenarrest nr. 83 848 van 28 juni 2012, waarbij de zaak naar de rol verwezen wordt en de debatten heropend worden.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. BUYCK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die *loco* E. MATTERNE verschijnt voor de eerste verwerende partij en tevens *loco* advocaat T. BRICOUT verschijnt voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 25 augustus 2011 dient verzoekende partij een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

Op 22 februari 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, die op 6 maart 2012 aan verzoekende partij ter kennis wordt gebracht. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Gezien er geen betwisting bestaat over het feit dat de bestreden beslissing werd genomen door de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris, past het de tweede verwerende partij, met name de stad Antwerpen buiten de zaak te stellen.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. Baert en G. Debersaques, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Op de terechtzitting van 27 juni 2012 legt de raadsman van de verzoekende partij stukken neer waarbij hij aangeeft dat de verzoekende partij reeds dertien jaar over de Belgische nationaliteit zou beschikken. De raadsman legt een e-mailbericht van de stad Antwerpen van 21 juni 2012 voor waarin het volgende werd vermeld:

"C.Z.F. (...) bezit de Belgische nationaliteit vanaf 16 april 1999 ingevolge art. 12 van het Wetboek Belgische nationaliteit. Op die datum verkreeg haar vader vrijwillig de Belgische nationaliteit.

Dit feit werd niet ontdekt door on bij haar aanmelding in België eind 2010.

Gisteren werd haar dossier in on bevolkingsregister verbeterd en heeft mevrouw Z.F. haar Belgische identiteitskaart aangevraagd.

De procedure om verblijf te krijgen op basis van art. 40ter van de Vreemdelingenwet kan u beschouwen als zijnde zonder voorwerp.

(...)

Uit naam van de stad Antwerpen bied ik u en uw cliënt mijn excuses aan dat we dit dossier zo laat tot zijn eenvoudige oplossing konden brengen."

Teneinde de partijen toe te laten hierover definitief uitsluitsel te geven, werd de zaak opnieuw verwezen naar de rol en werden de debatten heropend.

Op 10 juli 2012 laat de bevoegde staatssecretaris via zijn advocaat weten dat bij nazicht van het Rijksregister inderdaad bleek dat de verzoekende partij sedert 16 april 1999 de Belgische nationaliteit bezit. De staatssecretaris meent dan ook dat verzoekende partij geen actueel belang meer heeft bij huidige vordering. De staatssecretaris benadrukt vervolgens in het schrijven van 10 juli 2012:

"Mijns inziens blijkt uit de ter zitting voorgelegde stukken, meer bepaald de e-mail van de stad Antwerpen d.d. 21 juni 2012, dat de plotse ontdekking van de Belgische nationaliteit van verzoekende partij niet te wijten is aan enig onzorgvuldig handelen van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, Dienst Vreemdelingenzaken."

In een schrijven van 13 juli 2012 laat verzoekende partij in antwoord op bovenstaande het volgende weten:

“Ik dien hierbij op te merken dat alleszins mijn cliënte geen enkele fout treft, wat trouwens uitdrukkelijk erkend wordt in het schrijven van de Stad Antwerpen die expliciet hun excuses aanbieden aan mevrouw C.F. voor de toch redelijke lange lijdensweg die zij heeft moeten ondergaan om bij haar vader te kunnen verblijven, dit terwijl mits een juiste interpretatie te geven aan het bepaalde in artikel. 12 van het Wetboek van nationaliteit op het ogenblik dat haar vader de Belgische nationaliteit verwierf, zij deze thans nutteloze procedure niet had moeten doorlopen.

Dit behoort m.i. tot de verantwoordelijkheid van de Belgische Staat ingevolge het handelen van één van haar bestuursorganen met name de gemeentedienst bij de Stad Antwerpen, op wiens foutieve beslissing mevrouw de Staatssecretaris bij monde van de Dienst Vreemdelingenzaken en dus de Belgische Staat in zijn geheel hun verdere beslissingen gebaseerd hebben.

Ik vind het dan ook niet meer dan logisch dat de kosten ten laste blijven van de Belgische Staat, vertegenwoordigd door mevrouw de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.”

De Raad stelt vast dat beide partijen het eens zijn over het feit dat er in het verleden vergissingen gebeurd zijn, waardoor pas nu aan het licht komt dat verzoekende partij sinds 1999 in het bezit is van de Belgische nationaliteit. Een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing kan haar geen voordeel verschaffen, nu zij reeds over een verblijfsrecht beschikt. Het beroep is dan ook onontvankelijk.

Wat de kosten van het beroep betreft, dient de Raad evenwel op te merken dat verzoekende partij deze kosten heeft gemaakt om een procedure te kunnen voeren tegen de bestreden beslissing. Deze kosten konden vermeden worden indien verwerende partij de beslissing niet had genomen. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het nemen van de bestreden beslissing op 22 februari 2012 kon worden vermeden nu blijkt dat verzoekende partij sinds 1999 in het bezit was van de Belgische nationaliteit, hetgeen wordt bevestigd door de verwerende partij. Verwerende partij kon aldus na een zorgvuldige voorbereiding van de bestreden beslissing reeds eerder vaststellen dat verzoekende partij in het bezit was van de Belgische nationaliteit.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN